

20 söndagen 'under året' - år C

Ingångsantifon (jfr Ps 84:10-11)

Gud, vår sköld, vänd hit din blick och se på din Smordes ansikte. Ty en dag i dina gårdar är bättre än tusen andra.

Inledning

Vi står idag inför Gud med allt det som tynger oss och som gör ont. Vi förtröstar på att Gud, under denna Eukaristi hjälper vår otro och upplyser vårt inre så att vi skall förstå att Hans vägar inte är våra vägar. Gud låter oss betrakta vårt liv i hoppet om att en gång få sitta tillsammans med Kristus på hans högra sida. 'Låt oss ha blicken fäst vid Jesus trons upphovsman och fullkomnare'.

Låt oss bekänna inför Herren våra synder, så att vi på ett värdigt sätt ska kunna delta i firandet av denna heliga Eukaristi.

HERRE - du kom för att hela människohjärtats sår.
Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du kom för att tända kärlekens eld på jorden. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du styrker oss med din Ande på vår väg hem till Fadern. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Gud, för dem som älskar dig håller du osynliga gåvor i beredskap. Tänd din kärleks eld i våra hjärtan, så att vi älskar dig i allt och mer än allt och en gång ser de löften infrias som övergår allt vi kan önska eller tänka. Genom din Son...

Första läsningen - Jer 38:4-6, 8-10 (Jeremia i brunnen)

Läsning ur profeten Jeremias bok.

Stormännen sade till kung Sidkia: »Den mannen måste dö, för han sprider modlöshet bland soldaterna som är kvar här i staden och bland hela befolkningen när han talar till dem som han gör. Den mannen strävar inte efter folkets väl utan efter dess olycka.« Kung Sidkia svarade: »Ni får göra som ni vill med honom.«

Kungen var maktlös mot dem. Då tog de Jeremia och kastade honom i prins Malkias brunn på vaktgården. De firade ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, bara gyttja, och Jeremia sjönk ner i gyttjan.

När Nubiern Eved-Melek, en hovman som befann sig i kungapalatset, fick höra att de hade kastat Jeremia i brunnen, begav han sig i väg från kungapalatset för att tala med kungen. Han sade: »Min herre och konung, det som dessa män har gjort mot profeten Jeremia är ett svårt brott. De har kastat honom i brunnen, och där kommer han att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden.«

Kungen gav då nubiern Eved-Melek denna befallning: »Ta med dig tre män härifrån och dra upp profeten Jeremia ur brunnen innan han dör.«

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 40:2-4,18

R: Herre, skynda till min hjälp. (633)

Jag satte allt mitt hopp till Hérren, *
och han böjde sig till mig och hörde mitt róp.
Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur den djupa
dyn,
han ställde mina fötter på en klíppa, *
mina steg gjorde han fásta.

Han lade en ny sång i min mún, *
en lovsång till vår Gúd.
Det skall många se och bli häpna, *
de skall förtrösta på Hérren.

Jag är betryckt och fáttig, *
men Herren sörjer för mitt lív.
Min hjälp och min befriare är dú. *
Dröj inte, du min Gúd.

Andra läsningen - Heb 12:1-4 (Låt oss hålla ut i det lopp vi har framför oss)

Läsning ur Hebreerbrevet.

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron.

Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet.

Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Mina får lyssnar till min röst, säger Herren, och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium - Luk 12:49-53 (Jag har kommit för att tända en eld på jorden)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann! Men jag har ett dop som jag måste döpas med, och jag våndas innan det är över. Tror ni jag är här för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, men splittring! Ty där fem bor i ett hus skall de i fortsättningen leva splittrade, tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.«

Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Gud kommer oss alltid till hjälp. Därför vågar vi be:

1. För hela Guds folk, att det med blicken fäst på Kristus, uthålligt skyndar att fullgöra sin kallelse, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För dem som är förföljda för Kristi skull, att deras lidanden bär frukt i evigheten, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som tvivlar, att de trots olika prövningar förblir Kristus trogna, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För de döende, att de fulla av tro och hopp går att möta Herren, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss som samlats här, att vi, renade och fyllda av helig Ande, gör oss förtjänta av lön i himlen, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Allsmäktige Gud, du ser till var och en av oss. Hör våra böner och hjälp alla dem som väntar på din barmhärtighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, mottag dessa gåvor, i vilka det underbara utbytet äger rum, när vi frambär det som du har givit oss och i gengäld tar emot dig själv, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation IV för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar och lovar dig alltid och överallt, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Genom sin födelse bland människor har han låtit oss födas på nytt, genom sitt lidande har han renat oss från våra synder genom sin uppståndelse från döden har han givit oss tillträde till det eviga livet, och genom sin himmelfärd har han öppnat himmelens portar.

Därför vill vi, med änglarna och alla dina heliga, sjunga den eviga lovsången till din ära:

Kommunionantifon (Ps 130:7)

Hos Herren är nåd,

och mycken förlossning är hos honom.

Bön efter kommunionen

Herre, i detta sakrament får vi del av Kristi eget liv. Låt oss bli kvar i honom, så att vi formas efter hans bild och får dela hans härlighet i himlen. Han som lever och råder i evighet.